

Suomen kielitieteilijät kokoontuivat toukokuussa vuosittaisille Kielitieteen päiville, jotka järjestettiin tänä vuonna Joensuun yliopistossa. Esitelmän pitäjää oli yli sata, osanottajia vieläkin enemmän. Päivät tarjosivat siis varsin laajan katsauksen siihen, mitä suomalaisessa kielitieteessä tällä hetkellä tutkitaan ja mistä keskustellaan. Päivillä käytiin myös monenlaisia metodikeskusteluja: muiden muassa *Henna Makkonen-Craig* pohti metodin ja teorian suhdetta monitieteisellä tekstin tutkimuksen saralla; *Oili Karihalmeen* johtamassa kognitiivisen kielitieteen yhdistyksen työpajassa taas pohdittiin sitä, miten yksilön kognitiivisia ominaisuuksia koskevia tutkimustuloksia yleistetään ryhmää tai yhteisöä koskeviksi eri kognitiivisten tieteiden alueilla.

Päivillä oli aihetta juhlaan: tämänkertainen tapaaminen oli kolmaskymmenes vuodesta 1972 jatkuneessa sarjassa, jossa ainoastaan yhden vuoden kohdalla on aukko. Tätä ja muita Kielitieteen päivien historiaan liittyviä asioita käsitteli juhlaesitelmässään *Fred Karlsson*. Päivien luonne on muuttunut vuosikymmenten aikana intensiivisestä muutaman kymmenen esitelmän symposiumista kansalliseksi kielitieteen konferenssiksi, jossa esitelmää pidetään useissa rinnakkaisissa sektioissa. Karlssonin esitelmä herätti vilkasta ajatusten vaihtoa, jossa tuli esiin muun muassa, että päivillä käydystä keskustelusta on tullut paljon maltillisempaa ja kärkevät väittelyt ovat jääneet vähemmälle. Arveltiin myös, että nykyinen runsas ohjelmatarjonta voi johtaa siihen, että eri kielitieteen suuntia edustavat tutkijat kokoontuvat omiin sektioihinsa ja työpajoihinsa ja esitelmistä käyty keskustelu rajoittuu samansuuntaista tutkimusta tekevien väliseksi. Tämähän on toki vain osallistujista kiinni, sillä jokainen sektio ja työpaja on avoin kaikille halukkaille.

Suomalaisen kielitieteen kenttä on kuluneiden vuosikymmenten aikana muovautunut paljon aikaisempaa monimuotoisemmaksi ja — toivon mukaan — myös moniarvoisemmaksi. Vaikkapa vain fennistiikassa tutkimuskirjallisuuden määrä on kasvanut huikasti, ja on selvää, ettei yksittäinen tutkija voi hallita koko kenttää kuin hyvin pintapuolisesti. Samalla kansainväliset sidokset ovat tulleet entistä merkityksekkäämmiksi. Esimerkiksi nuori väitöskirjan tekijä ei voi enää rajoittua vain tutkimusaihettaan käsittelevään suomen kieltä koskevaan kirjallisuuteen, vaan hänen on otettava huomioon edustamansa tutkimussuunnan yleinen teoreettinen kirjallisuus ja aihetta koskeva kansainvälinen tutkimus. Haasteet ovat siis moninaiset, ja tutkimusta voidaan edistää käymällä vilkasta ja kannustavaa keskustelua niin suullisesti kuin kirjallisestikin.

Virittäjän monivuotinen toimitussihteeri *Annukka Varteva* siirtyy uusiin tehtäviin. Monet lehtemme kirjoittajat ovat kehuneet Annukan yhteistyökykyä ja ammattitaitoa, kun kirjoituksia on hiottu painokuntoon. Tähän kiittäjien kuoroon yhtyy myös Virittäjän toimitus ja toivottaa menestystä uudessa työssä. Samalla toivotamme uuden toimitussihteerimme *Urpua Strellmanin* tervetulleeksi joukkoomme. Toimituksen yhteystiedot ovat vie-reisellä sivulla, ja takakannen sisäpuolelta löytyvät uusitut ohjeet kirjoittajille. Työ kielitieteen puolesta jatkuu. ■